

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de minister voor Immigratie,
Integratie en Asiel),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Middelburg, van 11 augustus 2011 in zaken nrs. 10/25346, 10/25347,
10/39711 en 11/14097 in de gedingen tussen:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 25 mei 2010 heeft de minister de aan de vreemdelingen 1, 2 en 3 verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingetrokken. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij besluit van 2 augustus 2010 heeft de minister de aan vreemdeling 4 verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken. Bij besluit van 19 oktober 2010 heeft de minister het daartegen door vreemdeling 4 gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 augustus 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank de tegen de besluiten van 25 mei 2010 onderscheidenlijk het besluit van 19 oktober 2010 door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard en die besluiten vernietigd. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 september 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. De vreemdelingen betogen in hun verweerschrift, samengevat weergegeven, dat gesteld noch gebleken is dat de schriftelijke last tot het namens de minister instellen van het hoger beroep bevoegdlijk is gegeven.

Op 10 oktober 2010 is de Algemene ondermandaatregeling van het hoofd Immigratie- en Naturalisatiedienst 2010 (Stcrt. 2010, 15171; hierna: de regeling) in werking getreden.

Het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst heeft in artikel 3, gelezen in samenhang met artikel 1, eerste lid, van de regeling en de daarbij behorende lijst van functionarissen, voor zover thans van belang, senior procesvertegenwoordigers van de Directie Procesvertegenwoordiging gemachtigd tot het aanwenden van rechtsmiddelen.

Uit de schriftelijke lastgeving blijkt dat degene die het hogerberoepschrift namens de minister heeft ingediend senior procesvertegenwoordiger is. Gelet op de regeling was de indiener van het hoger beroepschrift derhalve bevoegd namens de minister hoger beroep in te stellen.

Het betoog van de vreemdelingen faalt.

2.3. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste

besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.3.1. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.4. Bij onderscheiden besluiten van 30 oktober 2006 heeft de minister aanvragen van de vreemdelingen 1, 2 en 3 (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Bij uitspraak van 17 november 2006 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 21 december 2006 heeft de Afdeling deze uitspraak bevestigd.

Vervolgens hebben de vreemdelingen een opvolgende aanvraag om hun zodanige verblijfsvergunning te verlenen ingediend. Bij onderscheiden besluiten van 15 augustus 2007 heeft de minister de vreemdelingen de gevraagde vergunningen verleend. Bij onderscheiden besluiten van 25 mei 2010 heeft de minister deze vergunningen ingetrokken.

De onderscheiden besluiten van 25 mei 2010 strekken tot het onthouden aan de vreemdelingen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en zijn derhalve van gelijke strekking als de onderscheiden besluiten van 30 oktober 2006. Op de tegen de onderscheiden besluiten van 25 mei 2010 ingestelde beroepen is derhalve voormeld beoordelingskader van toepassing.

2.5. In de enige grief klaagt de minister onder meer dat de rechtbank ten onrechte niet zelfstandig heeft beoordeeld of de medische toestand van vreemdeling 2 een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid is en dat, zou de rechtbank deze beoordeling wel hebben verricht, zij tot de conclusie had moeten komen dat zulks niet het geval is.

2.5.1. Volgens het rapport van gehoor van 18 mei 2010 naar aanleiding van het voornemen tot het intrekken van de aan vreemdeling 2 verleende verblijfsvergunning asiel heeft zij gewag gemaakt van psychische problemen.

In dat verband heeft zij een brief van een psychiater en een sociaal psychiatrisch verpleegkundige, werkzaam bij een instelling voor geestelijke gezondheidszorg, van 17 mei 2010 overgelegd, volgens welke zij aangemeld is bij de afdeling psychotische stoornissen. Nadien heeft zij overgelegd een verklaring van een psychiater, werkzaam bij dezelfde instelling, van 22 december 2010, volgens welke de vreemdeling lijdt aan angsten en herbelevingen als gevolg van trauma's die zijn ontstaan in Irak. Deze angsten veroorzaken psychotische belevingen. Voorts heeft de vreemdeling een verklaring van een sociaal psychiatrisch verpleegkundige, eveneens werkzaam bij voormelde instelling, van 12 mei 2011 overgelegd, waarin deze stelt dat de vreemdeling lijdt aan klachten die passen bij een posttraumatische stoornis en dat uitzetting van de vreemdeling waarschijnlijk zal leiden tot een forse verergering van deze klachten en mogelijk ook tot suïcidaliteit.

2.5.2. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28, worden verleend aan de vreemdeling die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

2.5.3. Volgens de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM; D. tegen het Verenigd Koninkrijk, arrest van 2 mei 1997, nr. 30240/96 (St. Kitts); Bensaid tegen het Verenigd Koninkrijk, arrest van 6 februari 2001, nr. 44599/98; N. tegen het Verenigd Koninkrijk, arrest van 27 mei 2008, nr. 26565/05; alle: www.echr.coe.int) kan uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land waarnaar wordt uitgezet, leiden tot schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Uitzonderlijke omstandigheden doen zich volgens die jurisprudentie slechts voor, indien de desbetreffende vreemdeling lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium.

2.5.4. Door te overwegen dat de minister ten onrechte heeft nagelaten deskundig advies van het Bureau Medische Advisering in te winnen, heeft de rechtbank niet onderkend dat op voorhand is uitgesloten dat hetgeen de vreemdelingen hebben aangevoerd omtrent de gezondheidstoestand van vreemdeling 2 aan de eerdere besluiten kan afdoen, nu de onder 2.5.1. bedoelde stukken er geen blijk van geven dat vreemdeling 2 lijdt aan een ziekte die zich in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium bevindt.

De grief slaagt.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen de minister overigens heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd.

2.7. De vreemdelingen hebben aan de opvolgende aanvragen geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag gelegd. Uit het door hen aangevoerde kan ook niet worden afgeleid dat zich een voor hen relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan. Het door hen aangevoerde geeft evenmin blijk van bijzondere omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het EHRM, Bahaddar tegen Nederland, van 19 februari 1998, nr. 145/1996/764/965 (www.echr.coe.int). Hieruit volgt dat de besluiten van 25 mei 2010 niet kunnen worden getoetst.

2.8. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zullen de inleidende beroepen, voor zover deze betrekking hebben op de onderscheiden besluiten van 25 mei 2010, ongegrond worden verklaard. Nu de aan vreemdeling 4 verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd een van het verblijf van vreemdeling 1 afhankelijk karakter heeft, het besluit van 25 mei 2010 tot intrekking van de aan vreemdeling 1 verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd blijkens het voorgaande in stand blijft en vreemdeling 4 geen op het besluit van 19 oktober 2010 toegespitste beroepsgronden heeft aangevoerd, zullen de inleidende beroepen ook in zoverre ongegrond worden verklaard.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 11 augustus 2011 in zaken nrs. 10/25346, 10/25347, 10/39711 en 11/14097;
- III. verklaart de in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

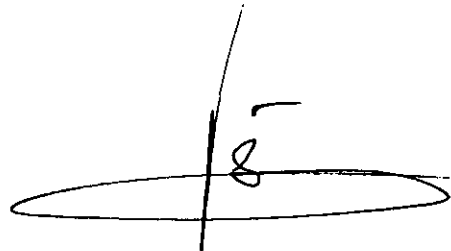
w.g. De Groot
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juni 2012

210.

Verzonden: 6 juni 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser